

Det blev henvist til det Udvalg, som var nedsat angaaende Lovforslaget om Jagten, og man mente i dette, at hvis man overhovedet vilde fremme denne Sag, burde den optages i selve Jagtloven; jeg antager, at det Udvalg, som ventelig atter vil blive nedsat i Aar her, vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Det andet Forhold, jeg kunde ønske at berøre, angaar et Spørgsmaal, som i de senere Tider har faaet en vis aktuel Interesse. Det vil maasse være bekendt, at Jagtforeningen agter at indføre et nyt Jagle-vildt, en Hønseart, den saakaldte skorste Rype eller Grousen. Efter hvad man har erfaret, er der meget heldige Betingelser for denne Jagt paa flere af de jydsk Heder, navnlig i en Del af de Plantager, som staa under Hedejelskabet, og dette har ogsaa stillet sig meget velvillig til denne Sag, saa Jagtforeningen vil søge at faa indført denne Jagt der. Men nu vilde det, hvis det lykkedes at faa Jaglen akklimatiseret, være meget uheldigt, om den saa straks blev ødelagt derved, at alle mulige Mennesker kunde stjæle den bort. Det samme vil være Tilfældet, naar private Folk vilde søge at indføre andet nyttigt og jagtbart Vildt her i Landet. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at man optager en Bestemmelse, der bemyndiger Indenrigsministeren til at forbyde Jagt paa saadant indført Vildt, i alt Fald for en vis Tid. Jeg antager ikke, at den højtærede Indenrigsminister vil kunne have noget at indvende mod at faa en saadan Bemyndigelse, og jeg antager heller ikke, at der fra anden Side vil kunne rejses nogen Indvending mod, at der gives en saadan Bemyndigelse.

Jeg skal som sagt henholde mig til de Udtalelser, som jeg fremkom med i Fjor angaaende Lovforslaget. Jeg tror, at dette i mange Henseender maa siges at være et godt og sundt Forslag, og jeg skal gentage den Tak, som jeg i Fjor tillod mig at bringe Hs. Eksellence Indenrigsministeren, fordi han er fremkommen med Forslaget. Om der vil komme noget ud deraf, vil vel nærmest bero paa, om der fra de forskellige Sider bliver vist fornøden Resignation. Hvis enhver, der har en fra andres forskellige Opfattelse af de forskellige Punkter i Lovforslaget, haardnakket vil fastholde sin Mening og ikke vilde sig imødelommende mod andre Opfattelser, vil det være meget vanskeligt at faa noget godt gennemført, men hvis der vises Resignation fra de forskellige Sider, tør man haabe, at vi vilde faa en Jagtlov, der, om den end ikke tilfredsstiller alle, dog maa anses for i det hele og store

at være fyldestgørende. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Raben: Ligeom den foregaaende ærede Taler skal jeg heller ikke komme ind paa nogen vidtløftig Udtalelse her i Dag. Jeg betragter egentlig den Forhandling, som nu skal føres, som Fortjættelse af Iste Behandling i Fjor, og derfor er der for mig, som sagt, ingen Anledning til vidtløftig at gaa ind paa Sagen. Jeg udtalte mig temmelig indgaaende angaaende Lovforslaget i Fjor, og det kan jeg henholde mig til i et og alt. Jeg har ikke i Udvalget, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, haft Anledning til at forandre mine Anskuelser i nogen væsentlig Grad. — Der er imidlertid et eneste Punkt, som jeg vil tillade mig at berøre, og det er et Punkt i § 17. Begyndelsen af § 17 lyder saaledes: „Uden for Gaard, Gaardsplads, Dyrehave, indhegnet Have og indhegnet Jagtremise er det forbudt at indrette Faldgruber, at sætte Gift og i Gærder eller tæt ved Jorden at opstille Fælder, Saksø eller andre Vildtjævnere.“ Den tilsvarende Paragraf i den nuværende Jagtlov, § 7, som omtaler dette Forhold, er omtrent enslydende hermed, men Ordet „Jagtremise“ findes der ikke, og dette Ord kunde jeg ønske fjernet af Forslaget. Jeg er en bestemt Modstander af Jagtremiser. Jeg udtalte mig ikke om dem i Fjor, thi jeg kendte dem den Gang ikke. Jeg har senere søgt at faa at vide, hvad Jagtremiser er. Efter de Oplysninger, jeg har faaet, skal det være en lille indhegnet Stovstrækning, eller en Banke med Skov paa, som man saa indbegrener med Lægtehegn. Der staaer ikke noget om i Lovforslaget, hvor stor eller lille en saadan Jagtremise skal være, den kan være meget lille og ubetydelig. Der gives næsten alle Vegne rundt omkring i Landet, næsten paa enhver Mandts Mark et eller andet lille Hjørne, som man ikke kan benytte, en eller anden Banke, der er bebovet med Skov og Krat, eller en gammel udtørret Mergelgrav, som i Tidens Løb er bebovet; deraf kan laves en Jagtremise. Enhver Grundejer kan, saa at sige, lave en Jagtremise, hvor han saa kan anlægge Faldgrube, sætte Gift og opstille Fælder, Saksø eller andre Vildtjævnere, enten tæt ved Jorden eller i Gærder, hvor som helst han vil. Det er jeg en bestemt Modstander af. Indhegning af en Jagtremise kan ikke være meget tæt, den kan ikke være Staaltraadshegn; den skal være saaledes, at det mindre Vildt, Hare, Fasaner og Ugerhøns der kan finde en Beskyttelse, som de maasse